

ז א מיי' פ"ח מ"ח
גירושין ה' נח סמג
ע"ש נ טו"ע א"ש
ס"י קס סע"י יא וס"י
קסג סע"י יד :
ח ב ב מ"י פ"ד מ"ח
א"ש ח"י ז וס"י
מ"ח גירושין ה' ז
סמג ע"ש נח טו"ע
טס ס"י נח סע"י ב
וס"מ קס סע"י א ב :

תוס' תד מקמאי
ר' חנינא בן אנשינא
אומר איזו היא קפנה
שצריך למאן כל שיוצאת
לשומר קדושה אינה
יודעת אינה צריכה
למאן כבר כתבתי בזה
כל הצורך בניסין
בפ' התקבל :

מירי דהוה אבעלת הגט . הקשה רבינו יהודה א"כ מיאנה בבבלי
אמאי מותרת לאביו נישואין מירי דהוה אבעלת הגט
שאסורה לאביו ואומר דשמא הכא סייך למיחש טפי כיון שאינה אסורה
ואינה אסורה במיאון ה"ה דגט לא אסר לה כיון שאינה אסורה :

מאן

משמע אכל ר' אושעיא הודה
לו ומיאנה בזה מותרת לאחין דקאמר
היינו לכל האחין ה"ל כרבי אושעיא
דאמר אינה ממאנת לזיקתו מאן לא
הודה לו רבי אושעיא ד"ש לו דאין
מיאון לכולה זיקה אכל רב אסי הודה
לו דאית ליה אין מיאון לחצי זיקה
הא לכולה זיקה יש מיאון והא דקאמר
מותרת לאחין היינו אף לו כיון דאין
מיאון לחצי זיקה איכא דאמרי אמרו
רב אסי וכל שכן ר' אושעיא וכן
פירש בקונטרס :

תרי קיטרי עבדו ביה . בירושלמי
פריך אילו העושה דבר שלא
כשורה מותרין ערוה שלו ומשני רב
חסדא (ה"א) הלא אמרה עברה
ומיאנה מן הנשואין ושלל בפניו על
דעתייהו דביט שמאי מיאנה מיאון
ואין זו קושיא כ"כ דאיכא למימר
דקידוש קטנה דרבנן ניהו ואפקעינהו
רבנן לקידושין מתייהו :

מבשרין בשנים . הוא הדין
בחד אלא שצריך

לעדות שמיאנה :

הלכה כאותו הווג . פ"ח דוקא
בדעבד אכל לכתילה

לא דמכשירים דיעבד משמע :

אחי

אמר אביי רב רבא אמר רבי אושעיא ואמרי לה רב אסי : בית שמאי
אומרים בפניו וכו' : תניא אמרו להן בית הלל לבית שמאי והלא פישון
הגמל מיאנה אשתו שלא בפניו אמרו להן ב"ש לבית הלל פישון הגמל
במדה כפוישה מדר לפיכך מדרדו לו במדה כפוישה מרדקא אכיל פירי פשימא
נשואה היא והאמרי ב"ש נשואה לא ממאנת תרי קיטרי עבדו ביה : בית
שמאי אומרים בפני בית דין וכו' : תנן התם *החליצה והמיואנין בשלשה
מאן תנא אמר רבה בית שמאי היא אביי אמר אפי' תימא בית הלל עד
כאן לא קאמרי בית הלל אלא דלא בעינן מומחין אבל שלשה בעינן
כדתניא *בית שמאי אומרים בפני בית דין וב"ה אומרים בפני בית דין
ושלא בפני בית דין ואלו מדרים שצריך שלשה רבי יוסי בר יהודה ורבי
אלעזר ברבי *שמעון מבשרין בשנים אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב
נחמן הלכה *כאותו הווג : בית שמאי אומרים תמאן וכו' : והא מיאנה
חדא זימנא אמר שמואל עד שתגדיל ותאמר רוצה אני במיאונים הראשונים
עולא אמר תרתי קתני או שתמאן ותגדיל ותאמר או שתמאן ותנשא לאלתר
בשלמא עולא היינו דקתני עד שתגדיל *ותנשא אלא לשמואל עד שתגדיל
ותאמר מיבעי ליה קשיא : **בתני** אי זו היא קטנה שצריכה למאן כל
שהשיאוה אמה *ואחיה לדעתה *השיאוה שלא לדעתה אינה צריכה למאן
רבי חנינא בן אנשינא אומר ר' כל תינוקת שאינה יכולה לשומר קידושה
אינה צריכה למאן ר' (ב) אלעזר אומר אין *מעשה קטנה כלום אלא כמפתה
בת ישראל לכהן לא תאכל בתרומה בת כהן לישראל תאכל בתרומה רבי
אליעזר בן יעקב אומר כל עכבה שהיא מן האיש כאילו היא אשתו כל
עכבה שאינה מן האיש כאילו אינה אשתו : **גמ'** אמר רב יהודה
ואמרי לה במתניתא תנא בראשונה היו כותבין גט מיאון לא רעינא ביה
ולא צבינא ביה ולית אנא בעיא להתנסבא ליה כיון דחזו דנפיש דיבורא אמרי

אתי

ומאי עקרא . שלא תהא צריכה גט לביאחו דהא אמרי ב"ה ממאנת
ציבס דומיא דבעל : נישואין קמאי עקרא . וסבין אין כאן זיקה : כל
שיכולס למאן . בפרק קמא (ע"ל ב) בזה קטנה הנשואה לאחיו ולא
קיבל אביה קידושין כגון שהשיאה אביה תחלה לאחד ונתגרשה והיא

יתומה צביי האחד יכולס למאן ולא
מיאנה צו ומת צרחה חוללת
(ג) שאינה צרס הכח להפטר משום
צרת ערוה האיל והבת יכולס למאן
אין נישואין גמורין ולא מתייבמת
האיל ולא מיאנה הכח הויה לה
הך צרת ערוה במקלס : **צרת ערוה**
שאני . דאע"ג דמהני מיאון לקטנה
יבמה בעלמא למיפק בלא חליצה
לא מהני לגבי ערוה אס מיאנה

בצביס שהוא יבמה למיחוי צרחה
מותרת ליבס : **דפני רמי צר**
יחוקאל . קטנה שמיאנה בבבלי
מותרת ליבס לאביו (ד) דעקדושה
לנשואין והויה כאטוסה ומפוסה אכל
מת בעלה ולא מיאנה צו ומיאנה
ציבס אע"ג דנפקא בלא חליצה אלמא

נישואי קמאי עקרא אפי' אסורה
לאביו מפני מראית העין דמשעת
נפילה דאהני נישואי קמאי למיפל
קמי יבס ולהצריכה מיאון לגבי יבס
נראית כלחו של חמיה : **ס"ג** . אע"ג
דעקרא לנישואי קמאי נראית צרחה
כלרס בזה הויה והאנו נישואי אחיו
בצחו למרמי קמיה : **מיאנס** . יבמה
באחד מן האחין יבמין אסורה לטון :

אבעלת הגט . אס נתן לה האחד גט
פסקה על כולן : **אמר אביי רב** . לא
הודה לו דאיהו אמר לעיל מיאנה
בזה אסורה לזה : **רבי אושעיא לא**
הודה לו . מדקאמר ר' יוחנן מותרת
לאחין אע"ג דאיהו גופיה נמי במשמע
ומיהו אי איכא אחין אין דהוה ליה
מיאון לחצי זיקה כרב אסי אכל
בחד יבס דמיאנה צזיקה שלימה
אסורה ולרבי אושעיא אפי' בחד יבס
נמי שריא דאין מיאון לזיקה : **ואמרי**
לס רב אסי . נמי לא הודה לו וכל
שכן רבי אושעיא דרבי יוחנן דוקא
לאחין אמר ולא לו : **במדה כפוישה**
מדד . במדה כפוישה מדד לשון אונאה
כמודד בשולי המדה וחברו מללתי
בחוסיפסא דאלולס קריירה שריא
נחונה כ' היתה כפוישה לשון הכפוישי

באפר (איכס ג) שהיה מפסיד נכסו
מלוג שלה : **תרי קיטרי עבדו ביה** .
שני קשרים עשו עליו לרעתו : **וסרי**
מיאנס חדא זימנא . בבבלי ואמאי
קתני ותמאן ותנשא : **רולס אני** .
שמו חוריה : **פרתי קתני** . לאו למייהר
למאן זימנא אחרייתו אלא תרתי מיילי
ניהו ממאנת וממתנת מליארים לאחר

עד שתגדיל כדי שלא תחזור ותמאן
בשני או אס רצחה להנשא ממאנת
בבעל ותנשא לאלתר דהו לא ממאנת
לביט שמאי דנשואה היא :

מתני . אין מעשה קטנה אלא
כמפוסס . כדקתני ב' ישראל לכהן
לחצי

לחצי

[ע"ל ב:]

[ע"ל ג.]

[ע"ל יב.]

[ג"ז טס]

[ע"ל יב.]

הגהות הב"ח

(ה) גמ' איפשרא לס
לכולס : (ב) שם נמשנה
ר' אליעזר אומר :
(ג) רש"י ד"ה כל שיכולס
וכי' שאין זו צרת כנס :
(ד) ד"ה דתי רמי וכו'
דעקדושה לנשואין .

ע"ל קא : פסדרינ ב

ע"ל קא : ע"ש דאיתא
בפני ב"ד סוסיחוס]

[ע"ל קא : איתא ב' יוסי]
ג"ז טס

[ג"ל ותמאן ותנשא]

[גירסת ר"ף ור"ש אי
אחיה]

ע"ל טס : [לפני קמ']
כמוצות קא .

